

že nemůže býti důvodem k rozpuštění spolku již sama o sobě okolnost, že spolek po právu již existující, usnášeje se na změně svých stanov, pojme do stanov těch nějaké ustanovení, které úřad nepokládá s hlediska předpisů o právu spolčovacím za přípustné.

I kdyby tedy v daném případě změněné stanovy stěžujícího si spolku, který jest spolkem po právu již existujícím, vskutku neodpovídaly obsahem svým oněm předpisům cit. nařízení, na něž se žal. úřad odvolává, nebyla by tato okolnost sama o sobě ještě zákonným důvodem k tomu, aby spolek byl rozpuštěn.

Pokládá-li tedy žal. úřad jediné tuto okolnost již samu o sobě za zákonný důvod k rozpuštění stěžujícího si spolku, odporuje jeho výrok zákonu a bylo proto nař. rozhodnutí, pokud obsahuje výrok o rozpuštění stěžujícího si spolku, zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 2118.

Právo spolkové (Slovensko): Při všeobecně nařízené revisi stanov spolků již po právu existujících může úřad odepřítí schválení změny stanov jen z důvodů, pro které lze odepřítí schválení stanov spolku nového.

(Nález ze dne 22. března 1923 č. 4413).

V ě c: Katolický spolek řemeslnické mládeže v K. (adv. Dr. B. Mautner z Prahy) proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska (Dr. Ludovít Černo) o neschválení spolkových stanov.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: V roce 1921 usnesl se stěžující si spolek na změně stanov.

Podnětem k této změně byla revise, kterou nařídil v roce 1921 ministr pro Slov. ohledně stanov spolků na Slovensku existujících, které byly schváleny bývalou uherskou vládou.

Změněné stanovy byly prostřednictvím župana města Košic a župy Abauj—Torňanské předloženy v roce 1922 žal. úřadu k schválení.

Žal. úřad rozhodnutím ze dne 31. května 1922 vrátil změněné stanovy županovi s podotknutím, že je nebéře na vědomí z důvodu, že osoby spolek tvořící vzbuzují oprávněný předpoklad, že by se činnost spolku nepohybovala v rámci stanov, nýbrž byla proti zájmu státu.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí uvážil nss toto:

Nař. rozhodnutím bylo vysloveno toliko, že žal. úřad nebéře na vědomí změněné stanovy stěžujícího si spolku. Výrok o tom, že žal. úřad rozpouští stěžující si spolek, není v nař. rozhodnutí obsažen. Pokud tedy stížnost uplatňuje, že v daném případě nebylo tu zákonného důvodu k rozpuštění spolku, nemohl se nss stížností věcně vůbec zabývat, ježto podle §§ 2, 5, a 7 zák. o ss může nss přezkoumávat pouze onen výrok, který jest obsažen v nař. rozhodnutí, výrok o rozpuštění stěžujícího si spolku však v rozhodnutí, jež v daném případě tvoří předmět kognice nss-u, vůbec obsažen není.

Pokud však stížnost brojí proti výroku, který jest skutečně v nař. rozhodnutí obsažen, totiž proti výroku, že žal. úřad neběře na vědomí změněné stanovy stěžujícího si spolku, shledal soud stížnost důvodnou.

Jest nesporno, že stěžující si spolek existuje již řadu let po právu na základě stanov schválených v roce 1887 býv. uh. min. vnitra a že podnětem ke změně dosavadních spolkových stanov byla svrchu zmíněná všeobecná revise spolkových stanov, které, jak rovněž nesporno, podrobil se také stěžující si spolek, předloživ změněné stanovy žal. úřadu k schválení.

Předmětem sporu jest pouze otázka, zda žal. úřad právem odepřel schválení změněných stanov stěžujícího si spolku.

Jak plyne z nařízení býv. uh. min. vnitra č. 1394 B. M. ex 1873 a č. 1508 B. M. ex 1875 není schvalování stanov nového spolku aktem úřední libovůle; úřad může, jak patrně zejména z přílohy k nař. č. 1508 B. M. ex 1875 odepřít schválení stanov nového spolku pouze tehdy, jestliže se účel spolku neb ostatní obsah jeho stanov příčí platnému právnímu řádu neb zájmům státním.

Platí-li tato zásada pro schvalování stanov nových spolků, nelze pochybovati o tom, že také v případě, kdy jde o schvalování změny stanov spolku již po právu existujícího, která byla vyvolána všeobecnou revisí stanov spolku již existujícího, může úřad odepřít schválení změněných stanov pouze tehdy, je-li tu dán některý z důvodů, ze kterých lze podle cit. právních norem odepřít schválení stanov spolku teprve se tvořícího.

Nař. rozhodnutí však vůbec neuvádí, že by účel stěžujícího si spolku, tak jak jest určen ve změněných stanovách, aneb ostatní obsah stanov těch příčil se platnému právnímu řádu neb zájmům státním, nýbrž odůvodňuje svůj výrok o neschválení změněných stanov je d i n é tím, že osoby členů spolku vzbuzují obavu, že by činnost spolku nepohybovala se v rámci stanov spolku, nýbrž byla proti zájmům státu.

Z toho, co svrchu bylo vyloženo, plyne, že moment, který byl, jak z nař. rozhodnutí patrné, je d i n é směrodatným pro neschválení změněných stanov, nelze vůbec pokládati za zákonný důvod k tomu, aby bylo odepřeno schválení změněných stanov spolku po právu již existujícího.

Opřel-li tedy žal. úřad svůj výrok o neschválení změněných stanov je d i n é o důvod, který nemá v zákoně opory, jest výrok jeho nezákonným a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle §u 7 zák. o ss.

Č. 2119.

Státní úředníci: I. Guvernér Podkarpatské Rusi není vzhledem k § 81 lit. c) ústavní listiny oprávněn jmenovati definitivní státní úředníky VII. hodn. třídy. — II. Definitivní státní úředník při ústředním úřadě v Praze může — dostane-li od svého nadřízeného úřadu dovolenou — státi se smluvním úředníkem na Podkarpatské Rusi. — III. Definitivní státní úředník při ústř. úřadě v Praze, který přijal ustano-